

जापते अद्भुया वै आम्हसि । अहमु वै अद्भुस्मि । मां नु य-
जस्व । अथ ते सत्या अद्भु भविष्यति । अनु स्वर्गं लोकं वे-
त्स्यसीति । स एतमाग्नेयमष्टाकपालं निरवपत् । अद्भुयै च-
रुम् । अनुमत्यै चरुम् । ततो वै तस्य सत्या अद्भुऽभवत् ।
अनु स्वर्गं लोकमविन्दत् । सत्या ह वा अस्य अद्भु भवति ।
अनु स्वर्गं लोकं विन्दति । य एतेन हविषा यजते । य
उ चैनदेवं वेद । सोऽत्र जुहोति । अग्नये स्वाहा अद्भुयै
स्वाहा । अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा । स्वर्गाय लो-
काय स्वाहाग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति” ॥ ३ ॥ इति ॥

(४) अथ तृतीयामिष्टिं विधत्ते । “तं सत्यमब्रवीत् ।
प्रजापते सत्येन वै आम्हसि । अहमुवै सत्यमस्मि । मां नु य-
जस्व । अथ ते सत्यं सत्यं भविष्यति । अनु स्वर्गं लोकं वे-
त्स्यसीति । स एतमाग्नेयमष्टाकपालं निरवपत् । सत्याय
चरुम् । अनुमत्यै चरुम् । ततो वै तस्य सत्यं सत्यमभवत् ।
अनु स्वर्गं लोकमविन्दत् । सत्यं ह वा अस्य सत्यं भवति ।
अनु स्वर्गं लोकं विन्दति । य एतेन हविषा यजते । य उ चै-
नदेवं वेद । सोऽत्र जुहोति । अग्नये स्वाहा सत्याय स्वाहा ।
अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा । स्वर्गाय लोकाय स्वाहा-
ग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति” ॥ ४ ॥ इति ॥

(५) अथ चतुर्थामिष्टिं विधत्ते । “तं मनोऽब्रवीत् । प्रजा-
पते मनसा वै आम्हसि । अहमुवै मनोऽस्मि । मां नु यजस्व ।
अथ ते सत्यं मनो भविष्यति । अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति ।